

Skíðlærari Í AFRIKA

– FÓLKINI Á **SKÍÐSTAÐNUM** HAVA **ONGANTÍÐ** SÆÐ **KAVA** OG VITA ALS IKKI, HVUSSU TEY SKULU **BERA SEG AT**. FYRI FLEIRI TEIRRA ER TAÐ NÆSTAN EIN **ÓMØGULIG** UPPGÁVA AT SKULA LÆRA AT **STANDA Á SKÍÐ**, OG TÍ EISINI EIN STÓR **AVBJÓÐING** FYRI MEG. SOLEIÐIS SIGUR 20 ÁRA GAMLA **ESTER D. KASS**, IÐ ER ÚTBÚGVIN **SKÍÐLÆRARI**. Í SUMMAR **ARBEIDDI** HON Á FORKUNNUGUM SKÍÐSTAÐI Í **SUÐURAFRIKA**

SAMRØÐA

Orð: **Rannvá G. Fossaberg**
rannva@sosialurin.fo

Húgvur, tjúkkar troyggi, 10 kuldastig og fjallasíður við nøkrum hundrað fólki á skíð.

Hetta er ikki júst tann myndin, flestu okkara hava, tá hugsað verður um Afrika, men í statinum Lesotho,

sum liggur í Suðurafrika, eru kuldi, kavi og fólk á skíð eingin óvanlig sjón. Lægsta punktið í fjallalandinum Lesotho er á umleið 1400 metrar, og tá vit hava summer, er hávetur í Lesotho.

Afriski er eitt av bert tveimum skíðstøðum har á leiðini, og hvørt summer halda fleiri túsund afrikanarar fri og standa á skíð á tí heldur forkunnuga skíðstaðnum. Hetta summarið hevur 20 ára gamla Ester D. Kass, sum upprunliga er úr Havn, men nú býr í Key-

mannahavn, verið skíðlærari á Afriski í Lesotho.

– Hetta hevur verið ein øðrvísi men fantastisk uppliving at sleppa at royna meg sum skíðlærara í Suðurafrika. Stuttligt, men ógvuliga avbjóðandi, sigur Ester D. Kass.

Tvey ár og á skíð

Fyri skjótt tveimum árum síðani bleiv Ester D. Kass útbúgvin skíðlærari. Hetta var eftir, at hon var liðug við miðnáms-

skúlaútbúgvingina og ynskti at taka sær av lóttum í eina tíð.

– Onkursvegna var tað rættiliga nærliggjandi fyri meg at gera okkurt í skíðvinnuni, tí tað er ein vinna, sum eg kenni hampiliga væl. Eg var einans tvey ára gomul, tá eg stóð á skíð fyrstu ferð, og líka síðani havi eg á hvørjum ári staðið á skíð saman við familjuni. Mær dámar tað ótrúliga væl og hugsaði, at tað kundi verið ein upplagdur møguleiki at fáa mær eina útbúgving sum skíðlærari, samstundis sum eg helt frá tí veruliga skúlalívini, greiðir Ester D. Kass frá.

Gjøgnum felagið Blivskiinstruktør.dk fór Ester D. Kass til Eysturriki í 2012, har hon tók ymisk skeið, áðrenn hon kundi fara til endaligu próvtøkurnar og fáa skíðlærarapróg.

– Próvtøkan er býtt í triggjar partar. Tú skal klára ein ástøðiligan part, skalt vísa á hvørjum støði, tú sjálf ert á sum skíðari, og eisini er neyðugt at tú dugir nóg væl at læra frá tær fyri at klára undirvísingartíðin. Og so er eisini neyðugt, at tú klárar teg hampiliga væl á týskum. Klárar tú allar hesar royndirnar, fært tú skíðlæraraprógvið í hondina, sigur Ester D. Kass, sum eftir at hava fingið prógvið arbeiddi tvær sesongir á skíðstøðunum Wagrain og Alpendorf, eisini kallað St. Johann im Pongau.

– Har vóru fyri tað mesta danskarar, sum komu á skíðskúlan har, og tað var rættiliga krevjandi, tí eg veit ikki, um tað er serstakt fyri danskarar, men tá teir hava goldið eina upphædd, vilja teir eisini duga væl at standa á skíð, tá tímarnir á skíðskúlanum eru lidnir. Tað er ikki altíð líka lætt at læra fólk at standa á skíð, so tíðin í Eysturriki var góð men eisini til tíðir strævin, fortelur Ester D. Kass.

